

## บรรณาธิการแถลง

วารสารศิลปศาสตร์ ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 มีเนื้อหาหลากหลาย เขียนเป็นบทความภาษาไทย ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ แบ่งเนื้อหาได้ดังนี้

บทความกลุ่มแรกเป็นบทความวิจัยของคณาจารย์ และบทความที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน รวม 4 เรื่อง ได้แก่ “เงื่อนไขเชิงปฏิบัติของการศึกษาเพื่อความเป็นพลเมือง: การรับรู้และปัญหาการจัดการเรียนการสอนสาระหน้าที่พลเมืองในสถานศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร” ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้แก่ *นรารธร สายเส็ง, กุลชาติ ทักษไพบุลย์, ปวินท์ มินทอง, วิทยา วิสูตรเรืองเดช, อาทิตย์ อินธาระ, ตุลย์ จิรโชคโสภณ, อุทัย เกสรวิบูลย์* ที่ต้องการศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองของครูผู้สอนสาระหน้าที่พลเมือง ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ตลอดจนปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเรื่องดังกล่าว ในขณะที่ คณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ *วันเพ็ญ ภูมรินทร์, เบญจพร มีพร้อม, นิกร เทพทอง, สิตา สิทธิธรรมฤทธิ, กุลศิริ วรกุล, ชนกานถ จินศิริ, จริยาภรณ์ ตาปิน* เห็นว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญยิ่งขึ้นในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อกลายเป็นภาษาทางการของประชาคมอาเซียน จึงศึกษาเรื่อง “ทัศนคติในการเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” และพบว่าทัศนคติที่ดีส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนในเชิงบวก *ชุตินา ราชปัญญา และ ธัชชัย จิตรนันท์* สนใจเรื่องการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษจึงเสนอผลงานเรื่อง “โปรแกรมพัฒนาคู่มือในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ (TBL) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24” นอกจากบทความภาษาไทยแล้ว บทความภาษาอังกฤษของอาจารย์หวัง *Wang Chunyu* เรื่อง “Analysis of the Application of Color Psychology Practices for Teaching Mandarin Pridipanyong International College -Thammasat University” ก็เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาด้วยเช่นกัน แต่เป็นการสอนภาษาจีนที่วิทยาลัยนานาชาติปริดีตี พนมยงค์

โลกในสมัยปัจจุบันเป็นโลกที่ผู้คนติดตามข่าวสารจากสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ ที่แพร่หลายอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดกระแสสังคมและการเมืองที่ผู้คนติดตามกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งด้านบวก เช่น การระดมทุนเพื่อสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ และด้านลบ เช่น สร้างความขัดแย้งในบ้านเมือง ดังนั้น *ศรีรัช ลอยสมุทร* จึงเสนอ “การวิเคราะห์วาทกรรมการสร้าง “ความเป็นอื่นคือศัตรู” ในการสื่อสารความเชื่อทางการเมืองในสื่อเครือข่ายสังคมสาธารณะ” โดยนำแนวคิดของไมเคิล พูโกต์ เกี่ยวกับการสร้าง “วาทกรรม” มาพิจารณาข้อความที่สร้าง “ความเป็นอื่น” ที่ปรากฏในหลายเพจที่ได้รับความนิยมในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ในขณะที่ *สินทรัพย์ ยืนยาว* สนใจเรื่อง “การศึกษาโครงสร้างความสัมพันธ์ของข้อความแสดงความคิดเห็นทางการเมืองบนเฟซบุ๊กตอทคอม” โดยพิจารณาจำแนกจากกระทู้จำนวนมากที่มีผู้แสดงความคิดเห็นในเฟซบุ๊ก

ยามที่ผู้คนในโลกกำลังประสบภัยจากไวรัสโควิด-19 จึงมีผู้ทบทวนเรื่องราวของโรคระบาดในประวัติศาสตร์ และให้ความสำคัญกับการรักษาสุขภาพอนามัย คณาจารย์ในภาควิชาอิสลามศึกษาและภาษาอาหรับ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้พิจารณาเรื่องของสุขภาพและการรักษา ตามที่ปรากฏในหลักคำสอนของอิสลาม ดังที่ *วิศรุต เลาะวิถี* นำเสนอความรู้เกี่ยวกับ “การเสริมสร้างสุขภาพตามแนวทางของศาสนทูตแห่งอิสลาม” ได้แก่ ท่านนบีมุฮัมมัด ผู้กำหนดแนวทางการดำเนินชีวิตให้ชาวมุสลิมยึดถือปฏิบัติ ดังปรากฏหลักฐานในพระคัมภีร์อัลกุรอานและอัลหะดีษ นอกจากนั้น ก่อนที่ไวรัสโควิด-19 จะแพร่ระบาดอย่างรวดเร็ว นั้น กระแสความสนใจของผู้ป่วยในโลกตะวันตก ที่ได้รับความเจ็บปวดจากโรคมะเร็งให้ความสำคัญกับการใช้กัญชาที่มีสรรพคุณในการรักษาอาการปวดเรื้อรัง จึงรณรงค์ให้ยกเลิกการขึ้นทะเบียนกัญชาเป็น “ยาเสพติด” เพื่อประโยชน์ในฐานะการแพทย์ทางเลือก ทำให้ *อดิศักดิ์ นุซมี* นี้สงสัยว่า ชาวมุสลิมจะสามารถใช้กัญชาเพื่อการรักษาได้หรือไม่ จึงนำเสนอเรื่อง “กัญชาทางการแพทย์ในมุมมองของนิติศาสตร์อิสลาม” เพื่อไขข้อข้องใจในดังกล่าว นับเป็นประเด็นที่ทันสมัยและน่าสนใจ

บทความอีกกลุ่มหนึ่งเกี่ยวข้องกับภาษาและวรรณกรรม ที่มีทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน กล่าวคือ บทความภาษาอังกฤษและภาษาไทยให้ความสำคัญกับ “การใช้ภาษา” ได้แก่ การวิเคราะห์เรื่องการปนภาษาอังกฤษในละครโทรทัศน์ ผลงานของ *Nattapon Kuptanaraj, Sirimon Srinoparut, Busakorn Vichuta, Kannika Chomaithong* เรื่อง “English Code-mixing in the Thai Television Series ‘The Diary Tootsies The Series Season 2’” และ “การใช้ภาษาในสื่อโฆษณารถยนต์ญี่ปุ่น: กรณีรถยนต์ TOYOTA PRIUS กับรถยนต์ HONDA FIT” ที่เน้นการใช้ภาษาญี่ปุ่นของ *อัจฉรา จุงกลาง และ ชวีญจิรา เสนา* ส่วนบทความภาษาจีนเป็นเรื่องของวรรณกรรมไทยและวรรณกรรมจีน กล่าวคือ ช่งฟาน ได้วิเคราะห์ตัวละครในนวนิยายเรื่อง *ข้างหลังภาพ* ของศรีบูรพา นำเสนอเป็นบทความเรื่อง “泰国汉语教师本土化定义的内涵研究” และ *ณัฐ บุญธนาธีร์โชติ* ได้เขียน “สรุปบทความของช่งฟาน เรื่องการวิเคราะห์ตัวตนและทางเลือกในมุมมองเชิงจริยธรรมของตัวละครในนวนิยายข้างหลังภาพโดยศรีบูรพา” ทั้งนี้ ช่งฟานได้สรุปประวัติและผลงานของศรีบูรพาให้ผู้อ่านภาษาจีนได้รับทราบอีกด้วย ในฐานะนักเขียนชาวไทยผู้เป็นที่รู้จักในหมู่ชาวจีนขณะเดียวกัน *ประภัสร์ นกเลิศพันธ์ุและนพรัตน์ ขนบธรรมกุล* ได้ศึกษาวรรณกรรมสมัยใหม่ อันเป็นตัวแทนของสมัยปฏิวัติวัฒนธรรมของจีน เรื่อง *คนขายเลือด* เพื่อศึกษาบทบาทของ “พ่อ” ในวรรณกรรมดังกล่าว

บทความอีก 2 เรื่อง ได้แก่ “ภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศไทย” ของ *กรรณช มีมงคล* เป็นการศึกษาภาษาศาสตร์ในแนวใหม่ที่นำเสนอ ในขณะที่ *ภัทรลดา ทองแถว และ สุวีณา เลี่ยมประวัติ* เสนอบทความที่ให้ภาพสะท้อนสังคมไทยได้เป็นอย่างดี คือ “บทบาทของความเชื่อเรื่องผีต่อสังคมอีสาน : กรณีศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี”

ขอปิดท้ายบรรณาธิการแกลงด้วยบทความแนะนำหนังสือเรื่อง “บันทึกการทูตจีน 10 เรื่อง: วิธีที่ควร  
ทศนา” ของ สันติ เมตตาประเสริฐ ในช่วงที่ “ลมบูรพา” ได้หวนกลับมาีความสำคัญกับโลกอีกครั้งหนึ่ง  
หลังจากที่เป็น “ยักษ์หลับแห่งเอเชีย” มานานเกือบศตวรรษแล้ว

กัญฐิกา ศรีอุดม  
บรรณาธิการ